

FESTIVALSKA

NOVINE

55. PULA FESTIVAL IGRANOG FILMA
19. - 26. 7. 2008.
FILM POD KOŽOM

BROJ 5
SRIJEDA, 23. SRPNJA 2008.

**NAJOSOBNIJI FILM ZRINKA OGRESTE
TOMISLAV RADIĆ O NESPAVANJU
PREDSTAVLJEN STRANI OCJENJIVAČKI SUD**

Impressum Festivalskih novina

Ravnateljica Festivala
Zdenka Višković-Vukić

Umjetnički ravnatelj
Zlatko Vidačković

Producentica
Tanja Miličić

Tajnica uprave
Sanela Omanović

Voditelj popratnih programa
Branka Benčić, Marko Zdravković-Kunac, Svetlana Barać,
Zvonimir Rumboldt, Marko Rojnić

Produkcija zabavnog programa
Ela Poljarević

Odnosi s gostima
Suzana Požgaj

Voditeljica financija
Tamara Brščić

Za nakladnika
Zdenka Višković-Vukić

Glavni urednik festivalskih publikacija
Zlatko Vidačković

Urednik Festivalskih novina
Boško Picula

Redakcija:
Dubravka Lampalov, Ana Miljanić, Nicole Vojak,
Ivica Gunjača

Službeni fotografi Festivala
Hassan Abdelghani, Slaven Radolović, Dejan Štifanić,
Igor Levak

Grafička urednica
Irena Musi

Pomoćnica grafičke urednice
Ivana Antić

Prijelom
Dora Badruina

Tehnička podrška
Ivica Šuran, Gabrijel Erman, Tomislav Erman

Voditelj marketinga
Duško Simičić

Urednik web stranica
Goran Ivanišević

Glasnogovornik Festivala
Hrvoje Pukšec

Voditelj Press centra
Ivica Gunjača

Tisak
Novi list

Sav materijal objavljen u Festivalskim novinama
dostupan je i na web adresi www.pulafilmfestival.hr

Nakladnik:
Pula Film Festival
Laginjina 5, p.p. 29
52100 Pula, Hrvatska
tel: ++ 385 52 393 321
fax: ++ 385 52 393 320
www.pulafilmfestival.hr
info@pulafilmfestival.hr

Kako se uvući pod kožu?

Sloganom «Film pod kožom» 55. festival igranog filma u Puli promiče ne samo svoju višedesetljetnu tradiciju, nego ljubav prema filmu građana Pule te sudionika i gostiju Festivala vidi kao svoju misiju i viziju. Sukladni vizualni identitet ovogodišnjeg Festivala potpisuje dizajnerski tim studija DZN iz Zagreba. Dizajnerski tim čine vlasnik studija i dizajner Tomislav Vlainić, Lada Vlainić i Ivan Doroghy u svojstvu konzultanta.

Studio DZN afirmirao se brojnim dizajnerskim rješenjima od kojih se izdvajaju: Zgraf - Međunarodna izložba grafičkog dizajna, Festo - festival tržišnih komunikacija, Osječko ljeto kulture, projekti za Hrvatsku turističku zajednicu, HNK u Splitu, HNK u Osijeku, Ministarstvo znanosti obrazovanja i športa, kao i mnogobrojni radovi za druge javne, kulturne i društvene institucije.

Rješenje vizualnog identiteta ovogodišnjeg Festivala temelji se na ideji tetovaže kao suvremenog oblika označavanja osobne pripadnosti određenoj ideji, slici, znaku... Motiv pulske Arene apliciran tehnikom tetovaže na ruku dvoje mladih ljudi - djevojke i mladića - sugerira okretanje pulske filmske manifestacije mlađem naraštaju. Ovo rješenje u kombinaciji sa sloganom «Film pod kožom» daje cijelom identitetu Festivala znatno osobniju notu.

Spuštajući poruku s opće na individualiziranu razinu vizualni identitet naglašava pojedinačni odnos filmskog festivala i posjetitelja, nasuprot uobičajenoj pretencioznosti masovnih ikonografija tako čestih kada se radi o velikim kulturnim događajima. Fotografije za vizuale potpisuje zagrebački fotograf Domagoj Kunić, modeli su Ana Begić i Bojan Mucko, a šminkanje i tetovaže izvela je Maja Krišković.

Razgovor s likovnom umjetnicom i redateljicom Anom Hušman povodom izložbe CINEMANIAC na kojoj se ove godine predstavlja instalacijom elemenata scenografije svog pobjedničkog filma s ovogodišnjih Dana hrvatskog filma *Manire čine čovjeka - Ručak*

Od kuhinje do nagrada

razgovarala Nicole Vojak

Projekcija filma Ane Hušman u srijedu u kinu Valli u 20.00 sati

Manire čine čovjeka - Ručak

O FILMU: Pravila lijepog ponašanja – bontona – na koja nailazimo u priručnicima ističu da pomažu ljudima u boljem međusobnom razumijevanju i olakšavanju komunikacije te da omogućuju da se lakše i s više samopouzdanja krećemo u društvu. Film se bavi običajima pri jelu i piću, konkretno pri ručku. Naime, zajednički je objed središnje mjesto na kojem drugima pokazujemo svoju uglađenost i civiliziranost...

OSOBNIA ISKAZNICA FILMA

eksperimentalni, 15 min, Beta SP; produkcija Studio Pangolin; režija Ana Hušman; scenarij Ana Hušman; kamera Ivan Slipčević; montaža Iva Kraljević; animacija Ana Hušman, Dina Rončević; dodatna animacija / additional animation Lala Raščić, marko Rukavina, Maja Krišković, Nicole Hewitt; glazba / music Edo Majjka, Silvana Armenulić, Amira

U iščekivanju ovogodišnjih dobitnica i dobitnika Zlatnih arena, ovogodišnju hrvatsku filmsku produkciju obilježio je jedan – eksperimentalni film. Naime, na 17. danima hrvatskog filma održanim u ožujku u Zagrebu apsolutnom je pobjednicom postala zagrebačka umjetnica i redateljica Ana Hušman sa svojim filmom *Manire čine čovjeka - Ručak*. Film je na Danima osvojio sve najvažnije nagrade: Veliku nagradu za najbolji film, Nagradu publike za najbolji film i nagradu Oktavijan za najbolji eksperimentalni film. Oduševivši istodobno Stručni ocjenjivački sud, gledatelje i kritičare, mlada je filmašica postavila nove standarde u osmišljavanju i realizaciji kratkometražnih filmova u Hrvatskoj. Iza nje su također mnogobrojne samostalne i skupne izložbe, niz zanimljivih videoradova u kojima lucidno koketira s animacijom, a fokus često zadržava na čovjeku, njegovom habitatu i normama ponašanja propitujući zašto je tomu tako.

Odakle je proizišla vaša ideja da se koncentirate uglavnom na čovjekov habitat?

Iz kuhinje. Prije me, naime, više zanimala kuhinja. Uvijek sam razmišljala kako bih kao umjetnica trebala prikazati položaj čovjeka u sadašnjem svijetu. Kuhinja mi je recimo predstavljala položaj žene. No, ja ga ne bih definirala kao njezin prirodni položaj u društvu, nego onakav položaj kakav društvo definira svojim predrasudama i okvirima pokušavajući sve smjestiti u nekakav kalup.

Koliko je trajao cijeli proces stvaranja ove izložbe i – filma?

Nije mi ovo prva izložba. Imala sam već jedno predstavljanje ove izložbe, ali je prostor bio puno veći, pa je, na neki način, možda bilo malo teže sve to složiti u novi prostor, a da ne izgubi svoj smisao. Svaranje je ove izložbe trajalo sve skupa tri godine. Dvije godine sam se bavila prikupljanjem materijala. Istraživala

sam i slagala, a godinu dana je trajalo samo snimanje filma.

Što vam osobno više odgovara, likovno ili filmsko umjetničko izražavanje?

Ja to ne bih nikako odvajala. Za sebe volim reći da sam umjetnica, a kad si umjetnik to obuhvaća veliki krug stvaralaštva u kojem se može izraziti. Ne volim se opredjeljivati. Za mene to znači biti dobar samo u jednom segmentu, i nemati širok spektar mogućnosti.

Višestruko ste nagrađena redateljica. Kakav je vaš stav prema nagradama, koliko Vas one inspiriraju ili možda olakšavaju posao?

Nagradu je uvijek super dobiti. Prvenstveno zato što nekad imamo mali proračun, pa onda nagrada na neki način nadahnuje.

U čemu pronalazite nadahnuće?

Pronalazim ga u radu. Što više stvaram to imam više inspiracije. Često mi se događa da ideja za novi projekt nastane na pola stvaranja projekta na kojem trenutno radim. I tako to teče i teče, i nadam se da će uvijek biti tako.

Što trenutno radite?

Pa... evo do prije deset minuta sam farbala zidove. Inače, pripremam još jednu izložbu u Osijeku koja mi predstavlja veliki izazov zbog velikog prostora. Ponovno. Planiram nastaviti raditi kao vanjski suradnik Akademije dramske umjetnosti u Zagrebu. A ostalo...ne znam...budućnost je neizvjesna. Nadam se samo da će biti i plodna istovremeno. Jedino što mi preostaje jest moliti da ću imati dobra financijska sredstva za svoje projekte.

ČETVRTI FILM U NACIONALNOM PROGRAMU 55. FESTIVALA IGRANOG FILMA U PULI: IZA STAKLA

Drama u režiji Zrinka Ogresta o ljubavnom trokutu čiji će sudionici u nekoliko dana doživjeti lom između stvarnih i prividnih života...

Sadržaj:

Lažni život i prividni red jedva se održavaju u kaotičnom neredu troje ljudi i njihove okoline. Strukturirana u pet dana, priča dinamikom mnogobrojnih, likovima prividno povezanih događaja ocrtava ljubavni trokut jednog muškarca (Leon Lučev) i dvije žene (Jadranka Đokić i Daria Lorenci). Takav prividni red života neminovno će se razbiti u sudaru s pravim životom koji je – nepredvidiv...

REDATELJ ZRINKO OGRESTA: O UMJETNOSTI PROMATRANJA

Filmska kritika vas je na nedavnome A-festivalu u Karlovym Varyma svrstala među pet najkvalitetnijih ostvarenja tog festivala. Kakva iskustva iz Karlovyh Vary nosite ove godine?

Ustvari je nezahvalno iskustvo kada se dogodi takvo što, da u njihovim medijima budete proglašavani favoritima jer to stvara veliki pritisak i autoru. Čovjek se, naravno, potajno počne nadati. Sve ostalo što smo tamo doživjeli, i od publike, i od kritike – bilo je iznad svakog mog očekivanja.

Film Iza stakla snimili ste bez ijedne kune honorara, što u hrvatskoj kinematografiji kod etabliranih redatelja nipošto nije običaj. Kako to da ste donijeli takvu odluku?

Malo mi je neugodno što sam taj podatak iznio u javnost. To bi bilo osobito da sam prvi autor koji je takvo što učinio ali – nisam. Možda je rijetkost da filmski redatelj koji iza sebe ima 25 godina rada

sa svojim petim igranim filmom bude prisiljen da u takvim financijskim uvjetima radi film, ali, evo, to je bila zajednička odluka i producenta Ivana Maloče i moja. U okviru novca kojeg imamo, odlučili smo tada, napraviti ćemo maksimalno da u onom dijelu koji je za film najvažniji, a to je likovnom, zvukovnom i svim drugima – ne trpi. Napravili smo financijska štrihanja tamo gdje smo mogli, a to su bili naši osobni honorari. A naravno, tu je i ljubav prema filmu, tu je i obaveza prema ovom što radim, obaveza prema onom što ostaje iza mene, neka slika... Nisam se htio odreći visoke razine rada koja je temeljni preduvjet da film uopće može ući na bilo koji relevantni filmski festival.

Iza stakla i prema svojoj iznimnoj sugestivnosti, ali i prema nekim vašim izjavama u domaćem i inozemnom tisku pripada onomu što nazivamo osobnim filmom. Znači li to ujedno da u njemu ima autobiografskih elemenata?

Na to pitanje neću posve izravno odgovoriti: u svakom slučaju, to je moj vrlo, vrlo osoban film, a osjećao bih se i loše i nečasno kad bih pomislio da je baš neka moja osobna životna priča vrijedna filma.

Snažni socijalni a n g a ž m a n koji je odredio dosadašnji vaš filmski opus u najnovijem filmu nije u prvome planu. Koji vam se to umjetnički i osobni pomak dogodio?

Nisam siguran je li petfilmovavećopus – u našim skromnim uvjetima vjerojatno i jest. Svaki moj film, barem je to bilo moje temeljno

nastojanje - jest uvijek bila neka intimistička priča koja je imala socijalni i društveni okvir koji me u tom trenutku zanimao. Počeo sam raditi filmove baš u najturbulentnije vrijeme suvremene hrvatske povijesti, normalno da se taj društveni kontekst nametao kao nešto što se prvo iščitavalo u tim filmovima, iako to nije bila moja prva namjera. U filmu Iza stakla, stvar je naoko obrnuta. Dakle, intimistička se priča nameće u prvi plan, a naoko je lišena društvenoga konteksta, a ustvari nije. Ovaj film je po mnogočemu ovdavniji, hrvatski, on doista nastoji oslikati nepropusnu, zatvorenu, tradicionalnu i konzervativnu hrvatsku sredinu – i u pozitivnome i u negativnome aspektu.

Ljubavni trokut u kojem se nalaze vaši likovi prikazuje svaki pojedini karakter u širokome dijapazonu, od antipatičnoga stereotipa, preko prihvaćanja i identifikacije s općeljuskim nesavršenostima, na čelu sa slabostima - pa sve do gotovo antičkih razmjera tragedije predestinacije.

Ako mi je to doista uspjelo, onda mi je pomogao dragi Bog. Scenarij smo Lada Kaštelan i ja radili i dugo i temeljito. Iza stakla mišljen je upravo tako: to je i odraz mog svjetonazora i odraz mog osobnog života, a valjda i ukusa, nekakve umjetnosti promatranja. Radi se o tomu da se ne izmičem životu, ma kakav on bio, dakle, ne bježim. Način na koji promatram međuljudske odnose, način na kojih ih oblikujem, sve je to privatno. Zato mi je teško o tomu govoriti, jer tiče me se i osobno, ne samo u umjetničkom smislu. Temeljno ishodište ove moje priče jest koliko mi, i možemo li uopće - utjecati na naše vlastite živote: je li to pitanje sudbine, predestiniranosti, sile koja upravlja našim životima, ili je to čak pitanje banalne slučajnosti. Dramaturgija ovog filma počiva na čitavome nizu slučajnosti koje su se protagonistima dogodile. Zato sam bio veoma sretan kada sam pročitao jednu kritiku u Hollywood Reporteru koja je u potpunosti protumačila film na onaj način na koji sam ga ja snimio. To se doista rijetko događa.

razgovarala Dubravka Lampalov

GLUMCI: LEON LUČEV, DARIA LORENZI, BORIS SVRTAN

Život češće podijeli uloge tako da zakonita supruga bude tamnokosa i starija a ljubavnica plava i mlađa. Redatelj Ogrresta napravio je suprotnu podjelu. Svojom ste sugestivnom glumom ustvari dokazali da muškarce motivira nešto sasvim drugo. O čemu je riječ?

DARIA: Ha, ne znam, treba muškarce pitati...

LEON: Da, imao sam problem s tim - kako u ovome filmu postići uvjerljivost, kako to sve opravdati. I, da iskreno kažem, ne znam kako sam to opravdao. Neka suluda strast postojala je među nama cijelo vrijeme i ta strast je ustvari držala tu konekciju - ne znam bih li to nazvao ljubavlju, panikom, strahom, paranojom, ljubomorom... Svega tu ima. S likom kojeg tumači Jadranka Đokić, dakle, sa zakonitom suprugom, postojala je ljubav koja se transformirala u nešto što nije štimalo, nešto preko čega nismo prošli, nešto neizrečeno.

DARIA: S jedne strane, individualna je a s druge - općeljudska je tema što se nama zapravo događa u ljubavnim odnosima, zašto inzistiramo na određenim odnosima, zašto ljudi ostaju u vezi u kojoj su nesretni, u vezi koja je problematična i teška. Teško mi je dati konačni odgovor na to pitanje, to su teške i duboke stvari, to je i moja životna tema i tema vjerojatno velikoga broja ljudi. Ne može se na to odgovoriti.

BORIS: To pitanje je pitanje svih pitanja. Plava ili crna, to nikad ne znaš. Ali, najgore je kad je crna umjesto plave ili plava umjesto crne.

Uz minimum teksta i bez filmske glazbe – uspijevate prosljediti publici snažne emocije. Kako ste postigli tako temeljit i dubok ulazak u likove koje tumačite: koliko vas je vodila intuicija, koliko životno iskustvo, koliko koscenaristica Lada Kaštelan, koliko vaše iznimno glumačko umijeće, a koliko redatelj Ogrresta?

BORIS: Krenuo bih prvo od redatelja Ogrresta koji je napravio podjelu, pa preko ogromnog kazališnog i filmskog iskustva mojih kolege i mene, a onda unatrag, tim putem, dođemo do Akademije dramske umjetnosti, do škole gdje se uči oblikovati taj unutarnji žar. Ono što se vidi na platnu, to je plod dugogodišnjeg procesa. Drago mi je da su u Hrvatskoj sazreli glumci koji su posvećeni svog posla, i na filmu i u kazalištu.

DARIA: Uvijek radim na isti način – nekad mislim da bih morala početi raditi drukčije, ali opet, na kraju se uvijek odlučim na to da sebe stavim u situaciju lika kojeg tumačim, da probam zamisliti da sam

to ja i da se to događa meni. Naravno, sklona sam drami i zato se tim poslom i bavim. Zato mi je zapravo prilično lako ući u sve što je dramatično i krajnje. Imam osjećaj da je sve to u meni, da mi se sve to dogodilo. Uz to, imam duboku težnju da sve to iz sebe izrazim.

LEON: Moj radni proces izvrsno je definirala moja kolegica Nina Viočić koja mi je rekla: „Ovo ti je prvi lik u kojem nisi išao braniti sebe, a da si ga išao braniti, bio bi na jako skliskome terenu“. Pokušavao sam biti to što taj čovjek jest u tom momentu, bez ikakvoga opravdanja, bez ikakve analize, jednostavno samo biti. Zadnju scenu u filmu trebali smo snimati treći dan. Rekao sam da je ne možemo snimati treći dan, jer ta scena dolazi iz iskustva cijelog filma i tako se i dogodilo. Upravo s tom scenom imao sam mentalno najviše problema, a nakon cijeloga snimanja, ta je scena samo potekla iz mene.

razgovarala Dubravka Lampalov

Konferenciju za novinare ekipe filma Iza stakla u utorak u Circolu pratio Ivica Gunjača S dvije kamere na ljubavni trokut

Na Konferenciji za novinare ekipe filma Iza stakla redatelj Zrinko Ogrresta opisao je svoj film kao dosad najosobniji projekt. Nakon četiri filma po kojima je postao poznat kao kroničar hrvatske stvarnosti odlučio se na zaokret i možda novu stvaralačku fazu. Ovim se filmom okrenuo subjektivnoj vizuri i situaciji da procjenjuje probleme vlastite generacije. Staromodno i hladno rečeno „ljubavni trokut“ ili popularnije i možda preciznije „sretno udana/oženjen u tuđem braku!“ Pišući scenarij Ogrresta je stigao na pola puta i - stao. Priznaje da nije imao hrabrosti razvijati priču dalje pa je u pomoć je pozvao koscenaristicu Ladu Kaštelan. Redatelj je otkrio i to da pri pisanju scenarija nema nekog određenog glumca u glavi, kao i da u razvijanju likova često svom liku promijeni spol! Dapače, sumnjajući da je poznato tko komu može biti par u Hrvatskoj (kako reče i Vinko Brešan) Ogrresta veli da bi u potragu za pravim partnerima išao bilo gdje. Ipak, naglašava, tri para u ovom filmu nisu bila sparena od početka već tek nakon

nekoliko glumačkih proba.

Koliko je u toj podjeli bio uspješan možda govori i činjenica da je sa zida u Circolu gdje se nalaze fotografije glumica i glumaca iz filmova ovogodišnjeg Nacionalnog programa u noći s ponedjeljka na utorak nestala ona s likom Jadranke Đokić (koja je izostala s konferencije zbog profesionalnih obveza)! Glumica u filmu Daria Lorenzi je priznala da joj je najveća novost i iznenađenje bilo snimanje s dvije kamere. Glumac Leon Lučev je kazao kako mu njegov karakter nije odmah legao pa ulogu nije radio iz sebe već iz lika. Rad na filmu je bio intenzivan (konstantno stanje), a povjerenje u Ogrestu omogućilo mu je da da sve od sebe a redatelj da čisti višak. Glumac

Boris Svrtan također misli da je glumio po traženoj mjeri. Najmlađa glumica filma je osmogodišnja Katarina Ljeljak koju je redatelj uočio u kazalištu pa je suradnja bila dobra i naporna jer su se međusobno slušali! I direktor fotografije Davorin Gecl je istaknuo snimanje s dvije kamere jer je ono teže od snimanja jednom zbog puno pokreta, korekcija svjetla i koordinacije. Montažer Josip Podvorac (radio je s kolegom Vladimirom Gojunom) na konferenciji je rekao da se u prvom dijelu filma odlučio za dinamični rez, a u drugom za puno manje intervencija. Pred kraj je Ogrresta objasnio promjenu prvotnog naslova. Film se trebao zvati Razdanjivanje ali se nakon snimanja odlučio za promjenu jer naslov Iza stakla „znači, a ne tumači, niti ne otkriva“.

Peti dan Nacionalnog natjecateljskog programa

Što je Tomislav Radić snimio o nespavanju?

Autor pobjedničkog filma 52. festivala igranog filma u Puli 2005. Što je Iva snimila 21. listopada 2003.? Tomislav Radić ove se godine predstavlja intimističkom dramom o ljudskoj usamljenosti i načinima kako ju prevladati. To je film Tri priče o nespavanju koji je na rasporedu Nacionalnog natjecateljskog programa u srijedu 23. srpnja. Film je kolaž triju priča. U prvoj priči mlada žena (Ecija Ojdanić) cijelu noć ne uspijeva sklopiti oka zbog djetetova plača i neprestanih svekrvinih prigovora o uzrocima problema u njezinom braku... U drugoj priči hrvatsko-španjolski supružnici (Rosana Pastor i Dario Marković) prolaze kroz najtežu bračnu krizu dosad svjesni da ih ni ljubav više ne može zadržati zajedno... U trećoj pak priči postarija žena (Žuža Egrenyi) budno iščekuje dolazak svoje gošće iz Španjolske koja u gradu upoznaje mladoga taksista... Uz dvije hrvatske glumice Eciju Ojdanić i Žužu Egrenyi te njihovu španjolsku kolegicu Rosanu Pastor, glavnu mušku ulogu u filmu tumači hrvatski filmski kritičar i filmolog Dario Marković, utemeljitelj filmskog časopisa Kinoteka te urednik i voditelj nekoliko emisija o filmu na Hrvatskoj televiziji. Kao redatelj Tomislav Radić debitirao je 1972. filmom Živa istina koji je na Festivalu u Puli nagrađen Zlatnom arenom za najbolju glavnu žensku ulogu koju je dobila glumica

Božidarka Freit. Uslijedili su filmovi Timon, Luka, Anđele moj dragi i Holding. Najveći uspjeh u filmskoj karijeri ostvario je upravo filmom Što je Iva snimila 21. listopada 2003.? Osim što je film nagrađen Velikom Zlatnom arenom, sam je Radić za njega dobio i Zlatnu arenu za najbolju režiju. Tomislav Radić, višegodišnji profesor glume i kazališne režije na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu, režirao je i niz kazališnih predstava, dok posebno mjesto zauzima njegova postava Stilskih vježba Raymonda Quenaua koja se na repertoaru nalazi bez prekida od 1968.

OSOBNJA ISKAZNICA FILMA

Hrvatska, 2008., 80', 35 mm; produkcijska kuća: Korugva d.o.o. (u suradnji s HRT-om); producent: Tomislav Radić; koproducent: Vanja Sutlić; režija: Tomislav Radić; scenarij: Tomislav Radić; uloge: Ecija Ojdanić, Rosana Pastor, Žuža Egrenyi, Dario Marković, Marinko Prga, Jasna Ančić; kamera: Vedran Šamanović; montaža: Kruno Kušec; scenografija: Ivica Trpčić; kostimografija: Vjera Ivanković; ton: Ivica Drnić; maska: Marija Bilić; glazba: Drago Mlinarec.

Projekcije trećeg dana programa Najbolje od Dana hrvatskog filma

Filmovi o ljubavi i mržnji

Uz pobjednički film ovogodišnjih Dana hrvatskog filma Manire čine čovjeka – Ručak redateljice Ane Hušman, treći dan posebnog festivalskog programa Najbolje od Dana hrvatskog filma, donosi još tri nagrađena filma. To su eksperimentalni film Bastion redatelja Zdravka Mustaća, dobitnik nagrade za najbolju kameru koju je zavrjedio snimatelj Boris Poljak, zatim glazbeni spot Pitala si me Hladnog piva u režiji Dinka Klobučara, nagrađen Oktavijanom u svojoj kategoriji te namjenski film Ovoga puta ne

možemo reći da nismo znali Slavenu Žimbrega, također dobitnik nagrade Oktavijan Hrvatskog društva filmskih kritičara u svojoj kategoriji. Bastion je priča o dvije mlade žene (tumače ih Barbara Prpić i Ivana Roščić) koje uživaju u strastvenoj ljubavnoj vezi. Ali nenadano jedan nasilni događaj poremeti njihove skladne odnose. Kroz deset rasplnutih slika pratimo nastanak i raspad jedne ljubavne priče... Za glazbeni spot Pitala si me Dinko Klobučar dobio je i nagradu Jelena Rajković Hrvatskog društva

filmskih redatelja za najboljeg mladog redatelja, dok je film Ovoga puta ne možemo reći da nismo znali snimljen s namjenom da hrvatsku javnost upozori na humanitarnu katastrofu u sudanskoj pokrajini Darfuru u kojoj je od 2003. ubijeno više od 400 tisuća ljudi. U rujnu 2006. u New Yorku je postavljena izložba fotografija pod nazivom Darfur / Darfur kako bi educirala svjetsku javnost o genocidu i humanitarnoj krizi u Darfuru koja je kasnije postavljena i u Zagrebu. Filmovi su na rasporedu u srijedu u 20.00 u kinu Valli.

Pitala si me

Ovoga puta ne možemo reći da nismo znali

Bastion

PROIZVEDENO
Buzet/Istra

PROIZVOĐAČ: Istradom

ŽANR: domaći

MJESTO RADNJE: Buzet

**Scena:
BAKINA
KUHINJA**

**Uloga:
NAMJEŠTAJ**

*Namještaj
s ulogom.*

Istradom .hr
svaki kutak po mami.

kompas.hr

Live your lifestyle !

kompas.hr | Zagreb 01/4811 536 | Split 021/ 323 300 | Osijek 031/212 077 | Čakovec 040/313 333 | kompas@kompas.hr

KOMPAS ZAGREB D.D. TURISTIČKA AGENCIJA | WWW.KOMPAS.HR | ID KOD HR-AB-01-080158822

FARGO®

Part of HID Global

KALAVOJNA VINA

i information

**Najbrži put do
Istre**

REX

web portal

www.regionalexpress.hr

Glas Istre

Воћина Стрѣ

Glas Istre
Riva 10
52100 Pula
tel.: 052 / 591-500
www.glasistre.hr

.. T .. Com · ponosno predstavlja

Sva lica kulture.

Zagreb Dox | 25.02. - 02.03.2008.
15. Međunarodni festival malih scena Rijeka | 03.-11.05.2008.
Subversive Film Festival | 18.-24.05.2008.
Cest is d'Best | 02.- 08.06.2008.
Međunarodni dječji festival Šibenik-Hrvatska | 21.06.- 05.07.2008.
Libertas Film Festival | 27.06.- 02.07.2008.
Vukovar Film Festival | 09.-13.07.2008.
55. Festival igranog filma u Puli | 19.-26.07.2008.
54. splitsko ljeto | 14.07.-14.08.2008.
Kazalište Ulysses | 07.07.- 24.08.2008.

KulTurist

T-Com je dio T-HT Grupe. | www.t-com.hr | kulturist.tportal.hr

Predstavljen Ocjenjivački sud Međunarodnog natjecateljskog programa Europolis - Meridijani

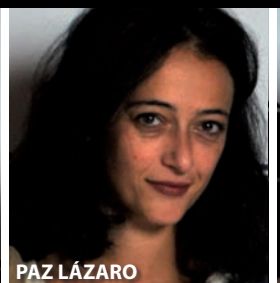
Međunarodnim žirijem predsjedava Edna Fainaru

EDNA FAINARU

JOËL CHAPRON

PAZ LÁZARO

FERNANDA SILVA

PHILLIP BERGSON

U utorak je u Festivalском клубu u Circolu predstavljen Ocjenjivački sud Međunarodnog natjecateljskog programa Europolis – Meridijani. Tom je prigodom umjetnički ravnatelj Festivala Zlatko Vidačković izvijestio okupljene novinare da je došlo do promjene u njegovom sastavu. Naime, zbog iznenadnih zdravstvenih problema u Pulu nije doputovao ranije imenovani član Ocjenjivačkog suda i ujedno njegov predsjednik, poljski redatelj i scenarist Jerzy Skolimowski. Želeći mu što brži oporavak Zlatko Vidačković je predstavio novog člana Suda, britanskog publicista i selektora Phillipa Bergsona koji je i prošle godine bio član žirija. Nova je pak predsjednica Ocjenjivačkog suda izraelska filmska kritičarka Edna Fainaru koja je izrazila veliko zadovoljstvo angažmanom na 55. festivalu igranog filma u Puli naglasivši da svi članovi žirija osim stranog u cijelosti prate i hrvatski nacionalni program.

Ocjenjivački sud Međunarodnog natjecateljskog programa 55. festivala igranog filma u Puli čine:

EDNA FAINARU (Izrael)

Edna Fainaru rođena je u Izraelu. Studirala je filozofiju i kazališnu umjetnost na Sveučilištu u Tel Avivu te radila kao radijska voditeljica i producentica. Bila je dopisnica i filmska kritičarka magazina Variety i Moving Pictures. Trenutačno je dopisnica magazina Screen International. Zajedno sa suprugom Danom izdaje jedini filmski časopis u Izraelu Cinematheque čija je ujedno glavna urednica. Radila je kao savjetnica nekoliko međunarodnih filmskih festivala (do 1994. Ženeva, a danas Istanbul i Kopenhagen).

JOËL CHAPRON (Francuska)

Joël Chapron rođen je 1960. Studirao je ruski jezik na Sorbonni te konferencijsko prevođenje. Radio je kao redaktor i korektor za Dictionnaires Le Robert, a istodobno se bavio prevođenjem filmova i filmskih scenarija. Od 1995. radi u ustanovi za promicanje francuskog filma Unifrance kao osoba odgovorna za područje Srednje i Istočne Europe. Za Međunarodni filmski festival u Cannesu već više od deset godina radi kao predsektor filmova iz Srednje i Istočne Europe. Istu je funkciju 2006. preuzeo i za Festival u Locarnu. Autor je mnogobrojnih članaka o filmu, a trenutačno radi na projektu Les Belles ténébreuses, une sociologie des stars au cinéma.

PAZ LÁZARO (Španjolska)

Paz Lázaro rođena je u Španjolskoj. Od 2000. radi kao programska menadžerica programa Panorama Međunarodnog filmskog festivala u Berlinu. Godinama se bavila filmskom produkcijom, a kao izvršna i linijska producentica sudjelovala je u realizaciji sljedećih filmskih projekata: Nomadas, Over the Rainbow i The Witch Affair u Španjolskoj te Fallen Angel: Gram Parsons i Short Cut to Hollywood u Njemačkoj. Kao producentica radila je i u kazalištu (Constanza Macras' Theatre Company Dorkypark) surađujući na postavljanju predstava No Wonder i Sure. Kao članica selekcijskih povjerenstava s nizom filmskih festivala u svijetu.

FERNANDA SILVA (Portugal)

Fernanda Silva rođena je 1957. u Portugalu. Diplomirala je odnose s javnošću, nakon čega je nekoliko godina radila u turizmu. Godine 1988. počinje raditi za Međunarodni filmski festival FESTROIA u Setúbalu, najprije kao generalna tajnica, zatim kao programska i umjetnička ravnateljica, a danas

kao ravnateljica Festivala. Od 2001. do 2003. bila je članica Upravnog odbora Europske koordinacije filmskih festivala. Obnašala je dužnost članice ocjenjivačkih sudova međunarodnih filmskih festivala u Portugalu, Brazilu, Španjolskoj, Indiji, Rusiji, Sloveniji i Italiji. Također, objavljuje članke o filmu. Članica je Europske filmske akademije.

PHILLIP BERGSON (Ujedinjeno Kraljevstvo)

Phillip Bergson osnivač je Oxford Film Festivala na Balliol Collegeu na kojem se školovao. List The Sunday Times angažirao ga je kao «novog kritičara» odmah nakon diplomiranja, a ubrzo potom je počeo raditi i na filmskim emisijama na BBC-u. Bavio se pisanjem scenarija, među ostalim i za filmsku verziju Carmen. Selektirao je program i surađivao na nizu međunarodnih filmskih festivala (IMAGFIC u Madridu, Valencia Cine Jove, Las Palmas, Ashdod, Festroia, Islantilla), a radio je i kao međunarodni savjetnik u Nacionalnom muzeju fotografije, filma i televizije u rodnom Yorkshiru.

U utorak nastavljen festivalski program za djecu

Filmski izumi iz Izumgrada

«Super!», najčešća je riječ koja prati projekcije novog festivalskog programa Pulica koji se u Gradskoj knjižnici i čitaonici Pula održava svaki dan od 21. do 25. srpnja.

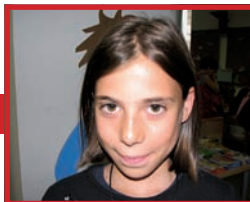
Program se pokazao izvrsnom odlukom. Najmlađi filmoljupci kojima je Pulica namijenjena s oduševljenjem su dočekali mogućnost da iz dana u dan prate projekcije filmova za svoj uzrast. Drugi dan programa donio je sjajni estonski animirani film Lotte iz Izumgrada koji su režirali Janno Põldma i Heiki Ernits čiju su priču o domišljatoj kujici djeca pratila s iznimnom pozornošću. Nakon projekcije mnogi su od gledatelja ostali na Dječjem odjelu Knjižnice gdje su crtali junake iz filma i čitali slikovnice. Evo što su od odgledanom filmu rekli mali gledatelji koji su i jučer darivani poklon paketima Nesquik plus.

Što su djeca rekla o filmu Lotte iz Izumgrada?

ADA HABENŠUS (11)

Super mi je crtani. Sve je bilo lijepo. Jedan leptirić mi se najviše svidio, bio je baš prekrasan. I dalje ću dolaziti na Pulicu.

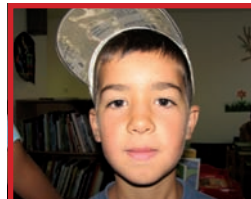
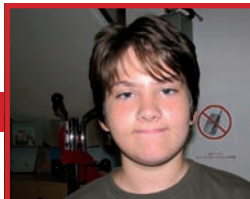

VANESSA ZIGAN (7)

Svidio mi se film. Baš je super, pogotovo izumi. Dolaziti ću i dalje.

MORIS CAMLIĆ (12)

Izvrsni crtani film. Izumi su im bili dobri, to mi je bilo najdraže u cijelom crtaju. Htio bih i dalje dolaziti.

PETAR STARČEVIĆ (7)

Jako je lijep ovaj crtani film. Najbolje je bilo kada su radili izume, to se svima svidjelo. Ne znam hoću li još dolaziti, valjda hoću.

Pulica u srijedu donosi uzbudljivu priču o djevojčici Juliji u filmu mladog beogradskog redatelja Marka Kostića

Princ od papira

U Gradskoj knjižnici i čitaonici Pula u srijedu 23. srpnja s početkom u 10.00 sati, Pulica predstavlja treći film u svom ovogodišnjem programu. To je srbijanski igrani film o djevojčici Juliji koja nakon susreta s prevarantom traga za očevom putovnicom. Glavna junakinja, naime, živi s roditeljima koji je unatoč velikoj ljubavi pomalo zanemaruju. Kada jednog dana Julija ostane sama kod kuće

postane žrtvom anketara prevaranta Nikole. No, njih se dvoje sprijatelje, a Julija mu pokloni očevu putovnicu. Kada pola godine kasnije Julija dozna da je njezina obitelj u opasnosti zbog nestale putovnice, djevojčica uz pomoć školskog prijatelja Pegija i bake Eme krene u potragu za Nikolom otkrivajući pritom niz tajni... Film je režirao Marko Kostić koji je nastao na temelju redateljeva istoimenog nagrađivanog kratkometražnog filma iz 2005. U glavnim su ulogama Milica Spasojević, Stefan Lazarević i Andrej Šepetkovski.

Ocjenjivački sud mladih filmofila svaki dan prati filmove u oba natjecateljska programa

Oko sokolovo mladih filmofila

Drugi put na Festivalu igranog filma u Puli, najbolji film Nacionalnog i Međunarodnog natjecateljskog programa bira Ocjenjivački sud mladih filmofila. U njega su ove godine nakon javnog poziva imenovani Goran Ribarić, Irena Škorić i Rafaela Petrović. Njih će troje ove godine biti odgovorni za dodjelu dviju nagrada: najboljem hrvatskom i najboljem stranom filmu. Troje mladih filmofila imaju zadatak pratiti sve filmske programe u Areni i kinu Valli te ocijeniti iste, kao i sudjelovati u anketama te diskusijama o viđenim filmskim ostvarenjima. U subotu 26. srpnja, na dodjeli nagrada u Areni, Goran, Irena i Rafaela dodijelit će svoje nagrade odabranim filmovima i njihovim autorima. Na prošlogodišnjem Festivalu žiri mladih filmofila dodijelio je nagradu za na-

jbolji film Nacionalnog natjecateljskog programa redatelj Dejanu Aćimoviću za njegovu obiteljsku dramu *Moram spavat' anđele* te češkom sineastu Jiříju Menzelu za film *Služio sam engleskog kralja*.

„Bila sam i prošle godine u žiriju mladih filmofila i zbilja mi je bio užitak, pa sam to odlučila ponoviti i ove godine. Zbilja je super biti gost uglavnom premijernih prikazivanja hrvatskih filmova izvrsnih autora od kojih su mnogi čekali više mjeseci na distribuciju. Inače ću uskoro diplomirati filmsku režiju i vidim žiri mladih filmofila kao jedno novo i zanimljivo iskustvo. Do sada me najviše dojmio film *Gledaj me* Marije Perović sa sjajnom Olgom Pakalović u glavnoj ulozi. Za nacionalni program se ne mogu još odlučiti, pogledala sam tek tri filma, i odluka će biti teška,“ izjavila je to Irena Škorić. Goran Ribarić već šest godina dolazi u Pulu i prati Festival igranog filma „Nakon mog dugog staža gledatelja na Festivalu, odlučio sam se malo aktivirati i uključiti u Ocjenjivački sud mladih filmofila. Dolazim ovdje jer volim filmove na hrvatskom jeziku, a ovdje ih imam sve na okupu, a i gotovo mi sve vrste filmova leže tako da uživam u gledanju. Do sada mi se najviše svidio film *Happy-Go-Lucky*, no još je ostalo puno filmova za pogledati i odlučiti o njima.“

Treća filmofilka «oka sokolova» za razliku od „starosjedioca“ Gorana, prvi je put u Puli, ali i na filmskom festivalu. „Apsolutno sam oduševljena! Inače radim za web stranicu culturenet.hr na kojoj pišem o filmu. Kada sam doznala za ovaj natječaj, shvatila sam da je to idealan način na koji mogu popratiti hrvatske filmove. A filmovi su odlični, rano je za prognozirati favorite, malo je filmova, a konkurencija velika.“ Nitko ni ne sumnja da će Ocjenjivački sud mladih filmofila još jednom pokazati svoju stručnost u odabiru najboljih filmova.

Na Portarati u srijedu navečer nastupa popularni iluzionist iz Vrsara Zoran Jovanović umjetničkog imena Magic Albin

Film je savršena iluzija

razgovarala Nicole Vojak

Je li film vrsta iluzije?

Naravno. Svi ovi moderni specijalni efekti su iluzije, ali dobro funkcioniraju unutar filma. Jedino, mislim da je taj posao ispred kamere, što se iluzija tiče, malo lakši nego moj. Kamera je ta koja stvara iluziju i super je to kako izvede. Međutim, u mom je pozivu nemoguće osloniti se na kameru. Sve je na tebi.

Kako je došlo do vaše suradnje s organizatorima Festivala u Puli?

Kako to obično biva, zvali su me telefonom. U početku mi nije bilo sve jasno. Kako to da Festival igranog filma u Puli želi baš mene? Veliko mi je zadovoljstvo sudjelovati u tako velikoj manifestaciji. Uvijek sam kao mali "visio" na ogradi Arene i gledao filmove. Sve je ovdje veličanstveno, a sada mogu izravno surađivati i biti dio toga. Zato se sjajno osjećam.

Kakav program ste pripremili za publiku?

Ne mogu otkriti detalje, jer onda publici neće biti zanimljivo. Samo ću reći da sam program uglavnom prilagodio djeci, jer sam primijetio da ih se svake godine sve više uključuje u praćenje Festivala. Pobrino sam se da taj program istovremeno bude zanimljiv i odraslima. Vjerujem da će se svi dobro zabaviti.

Kako inače teku pripreme za vaše nastupe?

Svaki moj nastup ovisi o namjeni, pred kim ga trebam izvesti i kojom prilikom. Naravno, mnogo toga ovisi o

prostoru. Neke stvari ne mogu biti izvedene u malim prostorima, druge ne mogu biti izvedene u velikim prostorima. Tako da ne mogu unaprijed planirati što ću koji put izvesti. Kada se dogovaram za angažmane uvijek idem pogledati prostor i tek onda isplaniram nastup. Ne volim raditi šablonski. To mi je monotono i dosadno. Veći je izazov kada moram sve smišljati u hod. Nadahnucje mi daju ljudi za koje radim i prostor u kojem nastupam. Zanimljivo mi je zamišljati i lica ljudi koji će me gledati prilikom nastupa. To me jako nadahnjuje.

Koji je najteži dio priprema?

To je ono što ja nazivam fizičkom pripremom. Ona podrazumijeva dolazak na određeno mjesto, ali i tehnički dio. Tehnički dio je ključni element mog nastupa. Ako reflektori ili dimilice nisu postavljeni kako i gdje treba, i ako ne prorade u pravo vrijeme, cijela čarolija nestaje. Odmah se vide greške, a kada jednom pogriješiš tijekom nastupa teško je ponovno pridobiti publiku. Jako pazim na te tehničke stvari, jer mala sitnica može zadati veći posao. Zamislite da jednostavno ne pregledam je li sve na svom mjestu, stvari ne prorade kako treba, ja izgubim interes publike i onda se moram duplo truditi, možda i mijenjati neke stvari samo da održim pozornost gledatelja. Trikovi su zanimljiva stvar, ali improvizacija nije dobra u ovom poslu.

... a najbolji dio vaših nastupa?

Definitivno je to onaj trenutak kada na licima svoje publike vidiš osmijeh. Nije to običan osmijeh, to je neki spoj sreće, iznenađenosti i zadovoljstva začinjena s malo divljenja. Taman da se čovjek osjeti posebnim što im je to priuštio.

Koliko je film sličan profesiji iluzionista?

Jako je sličan. Kao i u filmskim vodama, ja isto režiram svoje nastupe. Smišljam priču, imam koreografiju... sve je to povezano, kao i u životu. Za sve su potrebne režija i koreografija. U mojim nastupima za jedan trik potrebne su dvije minute, a cijela koreografija traje deset minuta. Zato je jako bitno da svi tehnički elementi funkcioniraju savršeno.

Razgovor s filmskom snimateljicom, redateljicom i fotografkinjom Babette Mangolte iz New Yorka čiji su radovi postavljeni u Galeriji Aneks u sklopu popratnog programa CINEMANIAC

Ljudi trebaju biti kritični prema svemu

razgovarao **Goran Ivanišević**

Babette Mangolte rođena je i odrasla u Francuskoj, a danas živi u New Yorku te predaje na Kalifornijskom sveučilištu u San Diegu. Kao fotografkinja, filmska snimateljica i redateljica djeluje na suvremenoj umjetničkoj sceni od 1970-ih. Njezino samostalno izlaganje na izložbi CINEMANIAC u okviru 55. festivala igranog filma u Puli prvo je predstavljalo radove te iznimne umjetnice u Hrvatskoj, a uključuje autoričine rane filmove i fotografije iz sredine 1970-ih u kojima se bavi odnosima fotografije i filma te istraživanjem prostora, filmskog jezika i konstrukcijom subjektiviteta.

Na izložbi u Puli možemo vidjeti tri vaša filma te fotografije sa snimanja jednog od njih i fotomontaže Composite Buildings. Zašto ste se odlučili hrvatskoj publici predstaviti upravo tim radovima?

Mislim da ti radovi zbog svoje raznolikosti daju dobar uvid u moj opus. Razmještajem filmova u galerijskom prostoru željela sam postići gradaciju, od njihove duljine (od 10 do 88 minuta) i zvučnosti (od nijemog do zvučnog) pa nadalje. Prvi film na koji posjetitelj nailazi je (Now) iz 1976, potom slijedi What Maisie Knew (1975), a na kraju je film The Camera : Je or La Camera : I. (1977) koji smatram svojim remek-djelom i nadam se da će posjetitelji biti dovoljno strpljivi i odvojiti 88 minuta kako bi ga pogledali.

Prepuštate li interpretaciju svojih djela gledatelja ili ste mu ipak spremni dati neke smjernice?

Na mojoj internetskoj stranici možete naći smjernice za tumačenje mojih radova no osobno, voljela bih kada bi posjetitelj prvo pogledao izložbu, stvorio svoj doživljaj i tek potom ih pročitao. Na

taj način može usporediti svoj doživljaj prigodom gledanja s onim što sam mu željela prenijeti prilikom stvaranja filma. Ta vrsta dijaloga umjetnika i publike može dovesti i do novih spoznaja, a spremna sam prihvatiti i mogućnost da gledatelj svoju interpretaciju proglasi dojmlijivijom.

Film What Maisie Knew nadahnut je istoimenim romanom Henryja Jamesa.

Roman govori o senzibilnoj djevojčici razvedenih i pomalo neodgovornih roditelja, a film je snimljen i doslovno iz dječje perspektive jer je kamera smještena u razini dječjih očiju. To je film o gledanju jer dijete vidi što se oko njega dešava, ali događaje zbog svoje dobi baš i ne razumije.

U filmu (Now) pratimo par koji, u jednoj od scena između sebe gradi pa potom ruši zid od kutija cigareta. Da li je to vaš komentar ovisnosti koja može dovesti do problema u vezi.

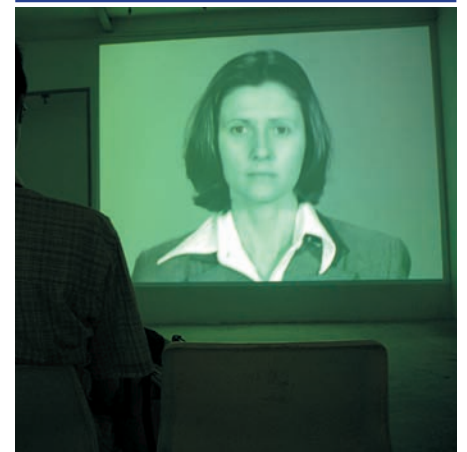
Na raspologanju sam imala deset minuta filmske trake u boji i iskoristila sam je kako bih pokazala aktivnosti i manipulacije objektima. U to sam vrijeme bila strastveni pušač i skupila sam sve kutije koje sam ispraznila u nekoliko mjeseci za tu scenu. U trenutku kada je film sniman nije bila poznata štetnost pušenja tako da taj aspekt filma nije bio zanimljiv. Danas su se stvari promijenile tako da iz filma možemo iščitati i taj sloj premda on nije dominantan.

Predajete na School of Visual Arts u San Diegu. Koja je osnovna poruka koju nastojite prenijeti svojim studentima?

Želim ih naučiti da budu kritični prema svemu što ih okružuje, da uzori nisu toliko važni i, ono što mislim da je najvažnije, da nikad ne budu «yes manovi».

Izložbe, fotografije, filmovi

Rad Babette Mangolte najčešće se kontekstualizirao u okvirima institucionalnih izložbi koje se povijesno odnose prema newyorškoj plesnoj, performerskoj i kazališnoj sceni te su upravo njezine «antologijske» fotografije plesnih performancea i koreografija Yvonne Rainer ili Trishe Brown, zatim one za teatar Roberta Wilsona ili Richarda Foremana omogućile generacijama da se upoznaju s radom dotičnih umjetnika. Posebice je značajan njezin tada revolucionarni film Watermotor koji predstavlja plesni solo Trishe Brown. No Babette Mangolte nije ništa manje značajna sa svojim filmskim eksperimentima i konceptualnom pristupu filmu.

Međunarodni natjecateljski program Europolis – Meridijani u srijedu

Pobjednik Berlina u Puli

Na ovogodišnjem Međunarodnom filmskom festivalu u Berlinu nagradu Zlatni medvjed za najbolji film osvojio je brazilski akcijski kriminalistički triler *Elitna postrojba* u režiji Joséa Padilhe. Hoće li autorima filma uspjeti osvojiti i Zlatnu arenu za najbolji strani film na 55. festivalu igranog filma u Puli, doznat će se u subotu 26. srpnja. Film se, naime, prikazuje u sklopu ovogodišnjeg Međunarodnog natjecateljskog programa Europolis – Meridijani. Nakon što je prošlog tjedna prikazana na Kaštelu, *Elitna postrojba* privući će gledatelje i u srijedu u Kinu Valli s početkom u 16.00 sati. Nakon brazilskih filmaša Svijet u malom u Kinu Valli nastavlja se u 18.00 sati njemačko-izraelskom ljubavnom dramom *Ljubavni život*. Film je režirala poznata njemačka glumica Maria Schrader, a u glavnim su ulogama Netta Garti i Rade Šerbedžija.

Elitna postrojba

Akcijska kriminalistička drama u režiji Joséa Padilhe o specijalnoj postrojbi brazilske policije koja se na brutalan način bori protiv organiziranog kriminala... U glavnim su ulogama Wagner Moura, André Ramiro i Caio Junqueira

Brazil / SAD, 2007., 115 min / 1h55, 35 mm; produkcijske kuće: Zazen Produções, Posto 9, Feijao Filmes, The Weinstein Company; producenti: José Padilha, Marcos Prado, James D'Arcy; režija: José Padilha; scenarij: José Padilha, Bráulio Mantovani, Rodrigo Pimentel; uloge: Wagner Moura, André Ramiro, Caio Junqueira, Milhem Cortaz, Fernanda Machado, Maria Ribeiro

O FILMU: Snimljen prema knjizi *Elite da Tropa* koju su zajedno napisali bivši policijski časnici André Batista i Rodrigo Pimentel te Luiz Eduardo Soares, film brazilskog redatelja Joséa Padilhe žestoki je prikaz obračuna zakona s bezakonjem. Tematizirajući granice koje se pritom prelaze, Padilha portretira kapetana Nascimento (Wagner Moura) iz specijalne policijske postrojbe u Riju de Janeiru koja se bori protiv organiziranog kriminala. Nastojeći se povući na mjesto obučavatelja novih policajaca, Nascimento upozna svoja dva potencijalna nasljednika. To su mladi i entuzijastični Neto (Caio Junqueira) i Matias (André Ramiro) koji imaju posve različite pristupe pri obračunu s kriminalcima. I dok Matias mora dokazati vlastitu srčanost, Neto ne preza ni od najbrutalnijih metoda pri obračunu s kršiteljima zakona... Započevši

filmsku karijeru kao scenarist i producent dokumentarnih filmova, José Padilha je ugled stekao dokumentarcem *Os Carvoeiros* iz 1999. *Elitna postrojba* njegov je prvi dugometražni igrani film u karijeri, a trenutačno priprema nove dokumentarne projekte.

Ljubavni život

Ljubavna drama u režiji Marije Schrader o starijem muškarcu koji zavodi kćerku svojih poznanika iz mladosti... U glavnim su ulogama Netta Garti i Rade Šerbedžija

Njemačka / Izrael, 2008., 85', 35 mm; produkcijska kuća: X Filme Creative Pool (u suradnji s Transfax Filmom, Bayerischer Rundfunkom i ARTEom); producent: Stefan Arndt, Marek Rozenbaum; režija: Maria Schrader; scenarij: Maria Schrader, Laila Stieler; uloge: Netta Garti, Rade Šerbedžija, Tovah Feldshuh, Stephen Singer, Ishai Golan, Arie Moskana, Caroline Silhol, Assi Dayan, Clara Khoury

O FILMU: Nagrađivana njemačka glumica Maria Schrader debitira kao redateljica filmom *Ljubavni život*, ekranizacijom istoimenog romana izraelske spisateljice Zeruye Shalev. U središtu je ove ljubavne drame mlada i uspješna Jara (Netta Garti) koja, čini se, ima sve u životu: sretan brak, obitelj na koju se može osloniti, perspektivnu sveučilišnu karijeru i prekrasan stan. No, kada upozna dvostruko starijeg prijatelja svog oca Arieja (Rade Šerbedžija), njezina će svakodnevnica poprimiti neočekivani tijek. Privučena njime Jara će se upustiti u opsesivnu i strastvenu vezu nesvjesna da tako uništava svoj brak i budućnost, osobito jer su joj roditelji zatajili ključnu stvar o Arieju... Jedna od najpopularnijih njemačkih glumica, Maria Schrader od 2007. gradi i redateljsku karijeru. Godine 1999. postigla je svjetski uspjeh glavnom ulogom u filmu *Aimée & Jaguar* koji joj

je donio Srebrnog medvjeda za najbolju glumicu na Međunarodnom filmskom festivalu u Berlinu (zajedno s kolegicom Juliane Köhler).

PoPularni program u srijedu u Areni donosi akcijsku dramu o antigloblističkim prosvjedima u kojem glume oskarovka Charlize Theron i Rade Šerbedžija

Tko je protiv globalizacije?

Četvrti naslov u ovogodišnjem PoPularnom programu *Bitka u Seattleu* spaja akciju, svjetsku politiku i pojedinačne sudbine. U mnogobrojnom glumačkoj ekipi najzvjezdanija su imena dobitnice Oscara Charlize Theron čiji je životni partner, glumac Stuart Townsend režirao film, te Rade Šerbedžija.

Bitka u Seattleu

SAD / Kanada, 2007., 100 min / 1h40, 35 mm; produkcijske kuće: Insight Film Studios, Remstar Corporation, Proud Mary Entertainment; producenti: Kirk Shaw, Maxime Rémillard, Mary Aloe, Stuart Townsend; režija: Stuart Townsend; scenarij: Stuart Townsend; uloge: Charlize Theron, Woody Harrelson, Ray Liotta, Rade Šerbedžija, Connie Nielsen, Martin Henderson, Channing Tatum, Andre Benjamin, Jennifer Carpenter, Michelle Rodriguez

SADRŽAJ: Irski glumac hollywoodske karijere Stuart Townsend debitira kao redatelj i scenarist filmom o antiglobalističkim prosvjedima protiv Svjetske trgovačke organizacije u Seattleu 1999. U samo nekoliko dana Seattle se od mirnog grada pretvorio u bojišnicu na kojoj su se isprepletale pojedinačne sudbine i gorući svjetski problemi. U središtu su filma protagonisti tih događaja od mladih prosvjednika (Martin Henderson, Andre Benjamin, Jennifer Carpenter, Michelle Rodriguez) preko policajca (Woody Harrelson) i njegove

trudne supruge (Charlize Theron) do gradonačelnika (Ray Liotta)... Jedna od najpopularnijih glumica danas, južnoafrička oskarovka Charlize Theron (Čudovište, *Sjeverna zemlja*) nastupa uz američke kolege Woodyja Harrelsona (Narod protiv Larryja Flynta, Rođeni ubojice) i Raya Liotta (Dobri momci, Narc) te dobrog pulskog znanca Radu Šerbedžiju.

Ekipa filma Nije kraj u iščekivanju ocjene publike. Isplatio se čekati!

Prepuno Kino Valli na pulskoj premijeri filma Slučajni sin

Gospodar Arene "tvorničar" Marko Zdravković-Kunac

Zgodna li je ona glumica...

Vremenska prognoza za Pulu za srijedu 23. srpnja 2008.

Pretežno sunčano s povremenom naoblakom. Najniža dnevna temperatura 22, a najviša 27 stupnjeva. Puhati će umjerena do jaka bura.

Danas na Festivalu

Srijeda, 23. srpnja

10.00 Gradska knjižnica Pula
Pulica
film Princ od papira

10.00 Kino Valli
Nacionalni natjecateljski program
film Tri priče o nespavanju, press projekcija

10.00 Circolo Festivali klub
CM Monte degustacija kave

10.00 Circolo Festivali klub
Prezentacija: I&I (zastupnik za Fuji Film)

11.30 Caffe bar Red Carpet
Degustacija Agrolaguninih proizvoda
(Laguna Histria)

11.45 Circolo
Press konferencija ekipe filma
Tri priče o nespavanju

16.00 Kino Valli
Europolis – Meridijani
film Elitna postrojba

17.00 Circolo
Pulska filmska tvornica
Predavanje Krste Papića

18.00 Kino Valli
Europolis – Meridijani
film Ljubavni život

20.00 Kino Valli
Najbolje od Dana hrvatskog filma
filmovi Manire čine čovjeka – Ručak,
Bastion, Pitala si me,
Ovoga puta ne možemo reći da nismo znali

20.00 Portarata
Iluzionist Magic Albin

20.45 Arena – VIP prostor
Domjenak – Badel

21.00 Portarata
Animirani filmovi s
Dana hrvatskog filma

21.30 Arena
Nacionalni natjecateljski program
film Tri priče o nespavanju

23.00 Arena
PoPularni program
film Bitka u Seattlu

ZABAVA I FILM

23.30 Circolo terasa
koncert
Stampedo